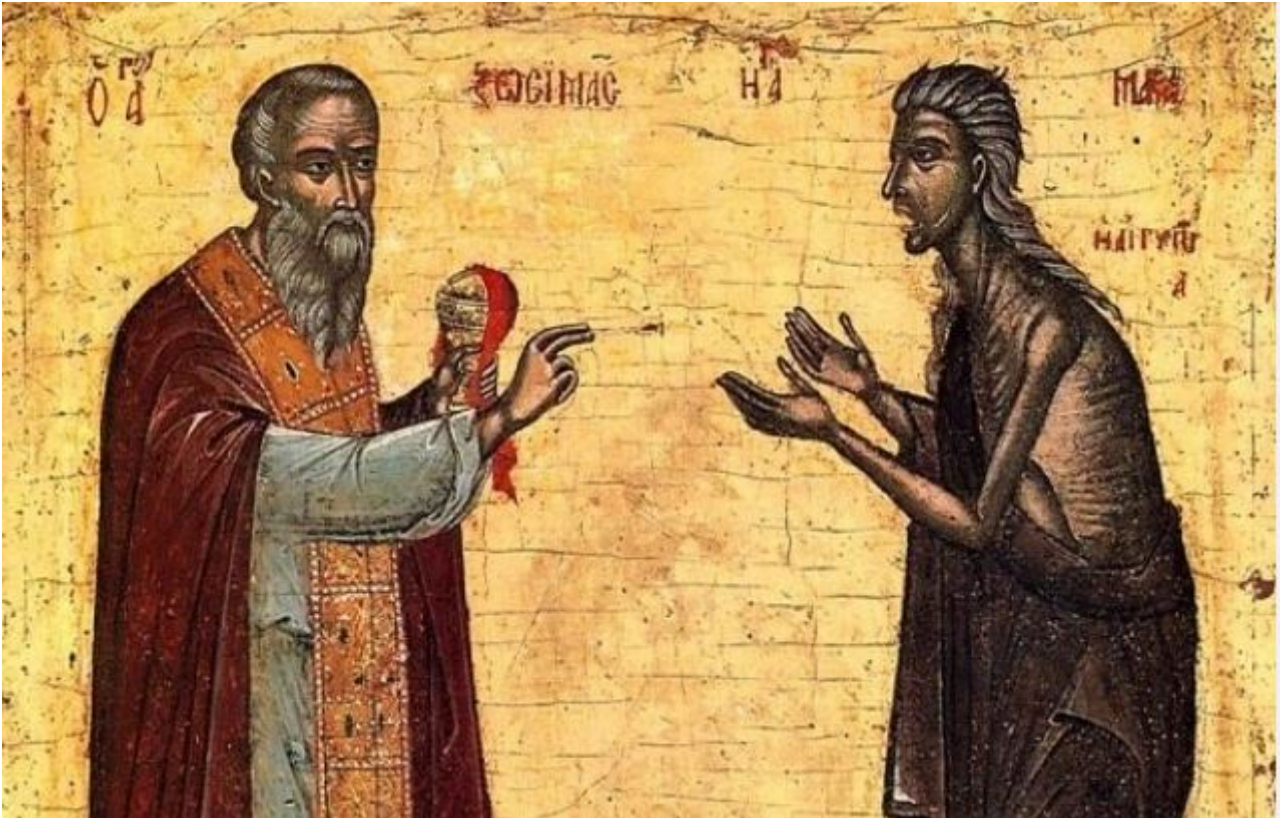

Οσία Μαρία: Όταν χόρταινα το κλάμα και το μοιρολόγι, έβλεπα μια λάμψη να περιχύνεται γύρω μου!

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

[...] Απόρησε ο γέροντας· «Και έτσι χωρίς κόπους, μητέρα μου, έζησες τόσον καιρό χωρίς να σε ταραξει η ξαφνική αλλαγή της ζωής σου;».

Του αποκρίθηκε· «Αββα Ζωσιμά, με ρώτησες κάτι που ανατριχιάζω ακόμα και να το σκεφτώ. Αν αναλογιστώ τους κινδύνους που βάσταξα και τους λογισμούς που με τυράννησαν φριχτά, τρέμω μήπως ξανάρθουν πάλι».

Είπε ο Ζωσιμάς· «Όλα να μου τα διηγηθείς, κυρά μου. Από την αρχή σε ικέτεψα να μου τα πεις όλα χωρίς να παραλείψεις τίποτα».

«Πίστεψέ με, αββά», συνέχισε εκείνη, «δεκαεφτά χρόνια πλανιέμαι σ' αυτή την

έρημο και πάλεψα με άνομες επιθυμίες, σαν με θηρία ανήμερα. Κάθε φορά που έτρωγα η τουλάχιστο προσπαθούσα να φάω, λαχταρούσα τα κρέατα και τα ψάρια της Αιγύπτου.

Αποθυμούσα το κρασί, που πολύ του είχα αδυναμία, κατανάλωνα ξέρεις πολύ όταν ζούσα στον κόσμο, και εδώ μη μπορώντας ούτε νερό καλά-καλά να πιω, καιγόμεναι και σκληρά βασανιζόμεναι από τη στέρηση.

Με κατακυρίευε η παράλογη επιθυμία των πρόστυχων τραγουδιών, με συγκλόνιζε και προσπαθούσε να με κάνει να τραγουδήσω τα αμαρτωλά τραγούδια που ήξερα παλιά.

Χύνοντας ποτάμια δάκρυα στηθοδερνόμουν και πίεζα τον εαυτό μου να θυμηθεί τη συμφωνία που έκανα όταν έφευγα για την έρημο.

Φανταζόμουν πως είμαι γονατισμένη μπροστά στην εικόνα της παναγίας Θεοτόκου, της αναδόχου μου, και έκλαιγα πικρά ικετεύοντάς την να διαλύσει τις επιθυμίες που με πολιορκούσαν.

Όταν χόρταινα το κλάμα και το μοιρολόγι, έβλεπα μια λάμψη να περιχύνεται γύρω μου· μετά την τρικυμία ερχόταν η γαλήνη».

Από το κεφάλαιο «Μαρία η Αιγυπτία», του οσίου Σωφρονίου Ιεροσολύμων, το οποίο περιέχεται στο βιβλίο του Δημητρίου Τσάμη, «Μητερικόν», τόμος Α΄, έκδοση της Αδελφότητας «Η Αγία Μακρίνα», Θεσσαλονίκη 1990.

(Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

ΠΗΓΗ: pemptousia.gr